

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010200
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. S., v konaní o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 03.12.2014 sp.zn. 1T/52/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.04.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. S., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený A. S. sa vo veci vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp.zn. 1T/52/2013 neosvedčil a nariadil tomuto vykonať podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Zároveň podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú však do dňa neverejného zasadnutia na krajskom súde bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že A. S. bol rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 17.04.2013 sp.zn. 1T/52/2013 uznaný za vinného zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona za ktorý trest čin mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Po uplynutí skúšobnej doby súd preveroval povest' a správanie odsúdeného počas skúšobnej doby a zistil, že proti menovanému bolo počas skúšobnej doby vedené trestné stíhanie pre prečin pyliactva podľa § 310 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona, za čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede dňa 09.12.2013 sp.zn. 2T/217/2013 a bol mu uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, ktorý doposiaľ nevykonal.

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vyslovil, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,

b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o 2 roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1/ alebo

c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia, alebo primerané obmedzenia, alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 odsek 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení je teda nepochybné, že okresný súd postupoval správne keď vyslovil, že odsúdený A. S. sa v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia neosvedčil nakoľko v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil opakovane úmyselnej trestnej činnosti za ktorú bol právoplatne odsúdený.

Materiálnym znakom pre takéto rozhodnutie je preukázateľná skutočnosť spočívajúca v tom, že odsúdený počas skúšobnej doby spáchal ďalší skutok naplňujúci zákonné znaky trestného činu resp. prečinu za ktorý bol aj právoplatne odsúdený.

Okresný súd teda v tejto súvislosti poukázal na konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali jeho rozhodnutie a to predovšetkým na osobu odsúdeného, ktorý opätovne spáchal trestnú činnosť čo svedčí o tom, že podmienené odsúdenie na odsúdeného nemá dostatočne prevýchovný vplyv a preto je nutné na neho pôsobiť len trestom represívnym.

V danom prípade je správny aj výrok uznesenia o zaradení odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia nakoľko tento v posledných 10-tich rokoch nebol za úmyselnú trestnú činnosť vo výkone trestu odňatia slobody.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.